

[Lasse Budtz]

hvad kansler Helmut Schmidt i disse dage sidder og snakker om i Washington. Det fremgår jo dog i hvert fald helt officielt af aviserne.

Til hr. Gert Petersen blot en enkelt bemærkning om den evige atomfri zone i Norden, som jo har eksisteret i talrige år og forhåbentlig, om alt går vel, vil eksistere i mange år fremover. Hr. Gert Petersen havde en bemærkning, som jeg satte stor pris på i den forbindelse, idet han sagde, at Østersøen selvfølgelig også skulle inddrages. Det synes jeg er korrekt, især fordi der dér permanent ligger stationeret seks sovjetiske kæmpeundervandsbåde med atommissiler om bord. En dansk delegation har såmænd engang rejst netop det problem over for sovjetiske myndigheder i Kreml, hvor vi sagde, da de spurgte om en atomfri zone, hvad de så ville gøre ved deres atomundervandsbåde. Det havde de faktisk ikke andet svar på, end at de ville lade dem ligge, hvor de var. Så længe sådan noget er tilfældet, mens alle de nordiske lande har atomfri zoner i deres egne lande og derved tilsammen danner én stor zone, kan jeg ikke rigtig se, vi kan gøre mere ved den sag. Hvis russerne en dag vil komme og sige, jo vi er parat til at inddrage Kola-halvøen i en atomfri nordisk zone, så kan vi begynde at forhandle om det, skønt det strengt taget ikke er nødvendigt i den rene nordiske forstand.

Til hr. Arne Melchior kun en enkelt bemærkning. Han kom med et af sine sædvanlige suk over FN og FN's manglende effektivitet. Jeg deltager gerne i sukket. Jeg er meget ked af det, men det er nu ikke rigtigt, at FN ikke kan træffe beslutninger. Det sker dog af og til med ganske stærke virkninger via sikkerhedsrådet, men den gennemgribende manglende effektivitet i generalforsamlingen kan jeg være enig i. Jeg må også lige gøre opmærksom på den store og meget gavnlige virksomhed, som ydes af særorganisationerne.

Hr. Ib Christensen fik mig til at tænke på en af de organisationer, som jeg sætter meget stor pris på, nemlig Europarådet. Derfor vil jeg skynde mig straks at sige nogle få ord om Europarådets nødvendighed. Jeg forstår faktisk ikke rigtig, hvorfor regeringerne ikke bruger Europarådet langt mere, for her har vi jo 21 nationer samlet. Her har vi 21 ministre og deres stedfortrædere samlet regelmæs-

sigt, og her er der en fantastisk god mulighed for at få kontaktmuligheder, for virkelig at kunne få uddybet debatterne på tværs af landegrænserne og på tværs af partiskellene. Jeg er glad for at være blevet inspireret af hr. Ib Christensen til at sige nogle få pæne ord om Europarådet. Det gøres nemlig ikke ret tit.

På socialdemokratiets vegne skal jeg derefter afvise fremskridtspartiets fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at motivere det længe eller i detaljer, hvorfor vi afviser dette forslag. Derimod skal jeg på vegne af venstre, konservative, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter Danmarks tilhørsforhold til EF og NATO, tager tinget udenrigsministerens redegørelse til efterretning

og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Det glæder mig i og for sig at kunne fremsætte den, selv om den måske ikke er det mest fyldige dokument, man har set i udenrigspolitisk forbindelse, men den har dog den store fordel, at den samler et meget stort og bredt flertal bag regeringens udenrigspolitik, og det forekommer mig, at det er meget væsentligt, at vi bevarer dette store flertal.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Christophersen (V):

Jeg synes ikke, hr. Lasse Budtz skal være så beskeden. Jeg har da hørt hr. Lasse Budtz sige ting, som var langt mindre indholdsrige end det, han netop her har stået og læst op. Der er nemlig det ved den dagsorden, at den bekræfter noget meget væsentligt, nemlig vores tilhørsforhold til to internationale organisationer. De, som nu stemmer for den dagsorden, vil dermed demonstrere, at de befinder sig i hovedstrømmen i dansk politik. Det er de partier, som er i stand til at bære et politisk ansvar, og som i givet fald også er i